

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.
 CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 50 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învolală

Partea oficială.

Depeșele Majestaților Lor.

Cu ocaziunea sfințelor sărbători ale Nașterii Domnului și anul nou — am trimis în numele Clerului și al poporului eparhiei Noastre omagiile și urările de bine Majestaților Lor Regale, de următorul cuprins:

Măjestații Sale Regale Ferdinand București.

Ridicând rugăciuni fierbinți către Atotputernicul pentru Domnul și Părintele Țării, Clerul și poporul credincios al eparhiei de Gherla aduce prin mine Majestații Voastre omagiul simțemintelor de credință neștrămutată și curata dragoste, rugându-Vă să primiți preagratios cele mai calde urări pentru sfințele sărbători și pentru noul an, izvorite din suflete iubitoare.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Măjestații Sale Regina Maria București.

Trăind neperitoare recunoștința și dragostea caldă în sufletul poporului, a cărui cărare a vieții ați tuminat-o Majestatea Voastră, Clerul și credincioșii eparhiei de Gherla ridică rugăciuni fierbinți la Ceriu pentru Doamna tuturor Românilor, și prin mine aduce omagiul simțemintelor sale de credință neclătită, rugându-Vă să primiți preagratios cele mai calde urări pentru sfințele sărbători și pentru noul an, izvorite din adâncul sufletului creștinesc.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

La aceste tălmăciri ale iubirei noastre către Suverani, Majestațiile Lor ne-au învrednicit de următorul răspuns:

Castelul Peleş.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Gherla.

Regina cu mine mulțumește din adâncul sufletului pentru călduroasele urări ce aduceți cu prilejul sfințelor sărbători și Vă urăm și Noi din partea Noastră ani mulți și fericiți.

Ferdinand.

Gherla, la 9 Ianuarie 1926.

Nr. 6200/9.5.

Concurs la parohii.

Parohia Tur (D. Țara Oașului) se curentează cu terminul 15 Februarie 1926.

Din șed. cons. 12 Ianuarie 1926.

Nr. 310.

Doritorii de a dobândi acest beneficiu parohial, să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea oficiului protopopesc competent, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1924/25; la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat, atestat oficios că pruncii totuși au fost catehizați.
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

HIROTONIRE.

În ziua de 1 Ianuarie au fost hirotoniți întru ipodiaconi și diaconi, iar în 6 Ianuarie, Botezul Domnului, întru

preoți clericii diecezați: *Băcilă Victor*,
Manu Ilie și *Vetișan Ilie*.

Gherla, la 8 Ianuarie 1926.

Nrii 103, 104, 105.

Neecrologul

preoților diecezați repausați în anul 1926.

Nr. urme	Numele și co- numele	Beneficiul avut	Anii	
			vieții	preo- ției
1	Aurel Făgărășan	Mănăstirea Moiseiului	26	1
2	Ioan Andreiu	Suares	58	4
3	Alexandru Lemeni	Satulung	35	12
4	Ioan Hales	Spermezeu	60	32
5	Elie Centea	Căpâlnea	78	50
6	Ioan Nodiș	Costeni	77	39
7	Ioan Sacal	Șumal	40	14
8	Ștefan Sabo	Urmeniș	83	55
9	Gregoriu Pop	Marca	69	43
10	Dr. Iuliu Simon	Iclod	66	40
11	Vasile Ciora	Apsa de mijloc	81	52
12	Dr. Valentin Dragoș	Satu mare II.	42	16
13	Vasile Sfura	Blagea	83	57

Pentru repausul sufletelor adormiți-
lor în Hristos Frați fiecare preot die-
cezan să servească trei sfinte Liturghii.
Gherla, la 8 Ianuarie 1926.

Nr. 311.

Absolvare.

Onoratul *Paul Szilagy* numit de
preot II la Satu mare, la cerere este
absolvat dela acest post și se menține
în funcțiunea de profesor de religie la
liceul „Domnița Ileana” din Sighet.

Din șed. cons. 9 Ianuarie 1926.

Nr. 40.

NUMIRI.

Preotul nou hirotonit *Vasile Russu*
este numit *administrator local* la pa-
rohia *Mititei* (Vicariatul Rodnei).

Din șed. cons. 9 Ianuarie 1926.

Nr. 13.

Onoratul *Mihail Doboși* preot în
Glod (D. Izei) este numit *preot al II-lea*
la Satu mare.

Din șed. cons. 9 Ianuarie 1926.

Nr. 35.

Onoratul *Iosif Stan* paroh în Tur
(D. Țara Oașului) este numit în aceeaș
calitate la parohia *Borșa, ben. inf.*
(D. Vișeu).

Din șed. cons. 12 Ianuarie 1926.

Nr. 156.

Primire în cler.

Tinărul bacalaureat *Traian Sabău*
este primit în numărul clerului tinăr și
pe cursul I al Academiei Noăstre teo-
logice.

Gherla, la 22 Decembrie 1925.

Nr. 6134/1925.

Orfelinatul de fete din Cluj.

Dela Societatea Ocrotirea Orfanilor
de Război Regionala IX-a Cluj — cu
dătul 9 Ianuarie Nr. 75 — 1926 am pri-
mit următoarea adresă:

„Deoarece din subvenția acordată de
stat suntem în imposibilitate de a înde-
plini opera pentru care societatea no-
astră a luat ființa, și cum necesitatea
este imperioasă, am luat inițiativă ca
din fondurile ce ni le vom crea sin-
guri și cu ajutorul tuturor oamenilor
de inimă, să înființăm în Cluj un or-
felinat de fete care va adăpostă orfane
din întreaga regiune adecă din cele 9
județe: Turda, Mureș, Năsăud, Someș,
Zălau, Satu Mare, Maramureș, Bihor
și Cluj.

Necesitatea aceasta este impusă de
următoarele motive:

În toată regiunea avem 43.859 or-
fani din cari 22.161 fete și 21.698 băieți
din cari avem adăpostiți în cele 8 or-
felinate 923 orfani. — Din aceste or-
felinate numai unul singur este de fete
cu un efectiv de 116.

Credem că este inutil de a vă mai
arăta că mare parte din aceste copii
(peste 22.000) lăsate în voia soartei
vor aluneca pe calea decăderii morale

ceea ce constituie un adevărat flagel pentru stat iar societatea noastră nu poate reacționa în bine față de cererile nenumărate ce ne survin zilnic.

De aceea am luat această inițiativă și nu ne îndoim că orice om este de partea noastră.

În acest scop apelăm la Sf. Voastră, rugându-vă ca să ne acordați tot sprijinul intervenind pe lângă toți Dnii Preoți din cuprinsul Prea sfinței Episcopii și care cad în cele 9 județe ale regiunii noastre, pentru ca într-o zi pe care o veți fixa Sf. Voastră să arate credincioșilor greaua sarcină care am luat-o și apelând la obolul lor pe care îl vor da cu siguranță — căci nu există comună care să nu fie însăngărată de pe urma războiului trecut — să cheteze atât la biserică cât și în sate pentru orfanii din războiu iar sumele să le trimeată fie direct nouă fie prin intermediul Sf. Voastră.

Suntem siguri că sprijinul Sf. Voastre ne va fi de cel mai mare folos pentru atingerea acestui măreț scop spre mulțămirea tuturor".

În urma acesteia lăsăm Onorat Fraților Voastre ca în proxima Duminică ori sârbătoare să întreprindeți în fiecare parohie și filie — o colectă în biserică — pentru scopul indicat în adresa de mai sus.

Colectele se vor înainta prin Mult Onorații Frați protopopi districtuali — direct la adresa Societății — în Cluj, făcându-Ni-se un raport sumar — ce sumă s'a adunat în fiecare district protopopesec din singuraticele parohii.

Din șed. cons. 12 Ian. 1926.

Nr. 151.

Declarații de impunere.

Administrația financiară a județului Someș, din cassieria căreia se ridică salariile preoțești, cu Nr. 9 din 4 Ianuarie a. c. Ne înăntează următoarea adresă:

„În conformitate cu articlii 55, 56,

57 și 63 din legea contribuțiilor directe Vă rugăm binevoii a pune în vedere tuturor subalternilor Dvoastre că toți acei angajați cu salariu mai mare de 18.000 lei primit în anul 1925 să depună declarația model 5 la percepția de circ. respectivă cel puțin până la finea lunii Ianuarie 1926. — Toți acei cari nu vor putea documenta depunerea declarațiilor și impozitarea pe anul 1926 la impozitul global cu ocaziunea primirii salariilor, nu se va achita salariul și se vor da și în contravenție. — Suma declarată va fi cea primită în anul 1925".

Comunicăm aceasta adresă, atrăgând atențiunea Ven. Cler să nu întârzie a depune declarațiile la timp.

Din șed. cons. 9 Ianuarie 1926.

Nr. 90.

Repararea monumentelor istorice.

În baza adresei On. Minister al Cultelor și Artelor, Comisiunea Monumentelor Istorice Nr. 1029 din 19 Decembrie 1925 comunicăm Ven. Cler, cum că la reparațiunile necesare biserică și mănăstirilor zidite până la anul 1834, conform Legei pentru conservarea și restaurarea monumentelor istorice trebuie avută auctorizațiunea Comisiunii Monumentelor Istorice. În cazurile date se va raporta acestui Ordinariat.

Din șed. cons. 9 Ianuarie 1926.

Nr. 6147/19.5

†

Necrolog

Cu durere vestim Veneratului Cler trecerea la cele vecinice a Mult Onoratului Vasile Sfura paroh protopop onorar, în Blagea (D. Sărăuad) decedat în ziua de 4 Decembrie 1925 — în anul 83 al vieții și 57 al preoției.

Onorat Frațiile Voastre să aduceți la altarul Domnului rugăciunile pii îndatinat pentru sufletul adormitului în Hristos Frate.

Din șed. cons. 12 Dec. 1925.

Nr. 5882/1925.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.

Informații.

— *Prea Sfințitul Domn Episcop în 15 Ianuarie a plecat la conferința episcopală ce se ține în 16 Ianuarie în Blaj.*

— *Dela Blaj Prea Sfinția sa continuă drumul la București, pentru a lua parte la lucrările senatului.*

Apărarea Creștinismului

prin

Unirea Bisericilor.

(Urmare).

Acest război împotriva Creștinismului e deplâns nu numai din partea Catholicilor, ci și din partea Ortodoxilor din Bisericile orientale, și din partea Protestanților, cari mai păstrează spiritul creștinesc, și cu toții simțesc trebuința și necesitatea de a porni o acțiune de reparare. Și după ce războiul sectelor e general în toate țările creștine și e condus prin asociația forțelor sectare, de aceea pentru a le opune o reparare efectivă, e necesar a forma o asociație creștină a tuturor Bisericilor creștine, făcând întoarcere la Unitatea creștină distrusă prin schisme și erezie. — Atunci vom avea triumful Creștinismului, atunci Biserica catolică atât de prigonită și combătută — va ajunge la triumf adevărat. Pentru că triumful Unității creștine în contra multelor secte antiereștine, este triumful Unității catolice, singura, care completează creștinismul.

Lăsând la alții datorința de a se ocupa cu readucerea Protestanților la Unitatea creștină, noi ne propunem cu darul lui Dumnezeu și cu luminările Spiritului Sfânt, pe care-L chiamăm întru ajutor cu umilintă, să dovedim că în interesul apărării Creștinismului e necesar să lucrăm pentru Unirea Bisericilor Orientale și Occidentale. — Dacă am ajunge o astfel de înfăptuire, asociația Creștină va fi săvârșită; Unitatea catolică va străluci cu o nouă lumină, popoarele creștine vor alcătui o singură

turnă cărmuită de un singur Păstor, și triumful Creștinismului va fi triumful Bisericii Catolice.

III.

Ce se intenționează prin unirea celor două Biserici.

E un adevăr istoric, că bisericile Răsăritului și Apusului au fost unite în cele dintâi veacuri ale erei Creștine. — Laolaltă au ținut cele dintâi opt Sinoade ecumenice. Părinții și Sfinții învățători ale celor două Biserici au apărât și învățat și explicat în perfectă uniformitate dogmele creștinești.

Și fiindcă în cele dintâi 11 veacuri, adeseori Răsăritul era cercetat de erezii și de schisme, s'au ținut Sinoadele generali cu intervenirea Episcopilor din Răsărit și Apus sub presidiul Legațiilor Papei, ca Episcop al Romei, care era pe dreptul considerat ca urmaș al Sfantului Petru, și de aceea avea dreptul de a presida și întări actele și decretul Sinoadelor ecumenice.

Dar în decursul acestor unsprezece veacuri, fiecare din aceste două biserici își desvoaltă propria disciplină canonică și propriul rit, cari două lucruri ce se deosebeau în formă, erau de acord în administrarea Sacramentelor. — Chiar și astăzi un Creștin Oriental, care cunoaște limba latină, asistând la o Liturghie de Ritul Roman, trebuie să recunoască că dogma creștină despre Jertfa și Taina preasfintei Cuminecături — este bine exprinată în Biserica Apusului; pe cum un Creștin de Ritul Roman dacă știe limba grecească — (ori altă limbă în care e tradusă liturgia greacă) — ușor ia seamă asistând la o Liturghie de ritul grecesc, că Biserica Orientală e de perfect acord cu Biserica Română asupra acestei dogme despre Jertfa și Taina preasfintei Cuminecături. Tot așa să se zică și despre administrarea celorlalte șase Taine.

Când apoi se întâmplă nefericita desbinare, cele două biserici au rămas fiecare în propriul rit și în propria disciplină. — Pentru menținerea apoi în

biserica *Orientală* a Tainei *Ordului* (Hirotonei), pe cum avem în Biserica Latină, *validitatea* sacrelor hirotonii de Diaconi, Preoți și Episcopi, avem ierarhie bisericească, carea amăsurat dogmei creștine, este rânduită să administreze sfintele Taine, să propovăduiască învățătura lui Hristos și să cârmuiască și guverneze conștiințele credincioșilor și comunitățile creștine; tot așa avem și în biserica Răsăriteană această validitate.

De aceea când ierarhiile bisericii Răsăritene și ale bisericii Apusene s'ar uni într'un singur trup, cum erau înainte de despărțire, s'ar face unirea celor două Biserici pentru a forma Unitatea Bisericii Universale, care pentru aceea se numește *Catolică*, sub o singură legătura de credință și de Cârmuire bisericească.

Să se însămneze — că atunci când zicem *Biserica Orientală* — sau *Răsăriteană*, nu intenționăm a indica biserica mărginită între granițele Răsăritului, ci toate bisericile cari au formă orientală, deși împrăștiate la Nord și în Apus, în Azia și în America. Asemenea să se zică și despre biserica *Occidentală* sau *Apusană*, sub care înțelegem nu numai biserica Latină restrinsă în Apus, ci toate bisericile particulare, cari au ritul și disciplina bisericii Romane — în ori care parte a lumii s'ar afla.

Pe cum deosebirea Ritului și a disciplinei nu a fost piedecă pentru Unirea bisericilor în primele 11 veacuri, așa și astăzi nu poate fi piedecă pomenita deosebire pentru unirea din nou a bisericilor.

Ce privește ar fi Credința creștină pentru ingeri și oameni de a vedea din nou unite într'un singur trup celea două Ierarhii Orientale și Occidentale, sub o singură legătura de unitate de Credință și de Guvernare bisericească!! Pentru păstrarea unității de Credință și de Guvernare au lucrat și s'au ostenit sfinții Părinți și Învățătorii celor două Biserici, pentru această unire se roagă cele două Biserici în diferitele lor rânduieli

bisericești — deosebit la fiecare Liturghie — în toate zilele de peste an.

Unirea celor două biserici este pacea universală creștină, aceea pace, pe care Isus Hristos a venit să o aducă în lume, pacea — pe care lumea nu o cuprinde și n'a priceput-o niciodată. — Unirea bisericilor va aduce biruința împărăției lui Dumnezeu, a împărăției cerurilor, care este Biserica lui Isus Hristos, și va fi umilirea inamicilor Creștinismului, cari s'au conjurat împotriva lui Dumnezeu și a Hristosului său.

IV.

Necesitatea Direcțiunii în Dogmă și Guvernare.

Biserica, fiind din instituția dumnezească a Intemeietorului ei Isus Hristos, Dumnezeu și Om, o societate spirituală, pentru scopul vieții eterne, și pentru mijloacele supranaturale lăsate ei de dumnezeescul autor, este în aceeași vreme societate văzută și omenească, pentru că e compusă din oameni, atât prin trupul de credincioși, cât și prin corpul ierarhic. — E o societate văzută atât pentru materia văzută a Tainelor, cât și pentru toată funcționarea externă a practicelor religioase, prin cari oamenii se umilesc, și Dumnezeu împărtășește darul său oamenilor, de aceea are nevoie absolută de o Direcțiune centrală carea să cârmuiască întreagă societatea creștinească, împrăștiată pe fața pământului.

Că biserica e o societate văzută așezată de Isus Hristos, este o învățatură dogmatică comună celor două Biserici a Răsăritului și a Apusului. — Organismul ierarhic, de Episcopi, preoți și diaconi; împărțirea sfintelor Taine și practicile religioase săvârșite în sfintele Biserici din partea poporului creștin în unire cu sacrii Slujitori în amândouă Bisericile, sunt o dovadă a dogmei comune despre vizibilitatea bisericii.

Fundamentul bisericii, ca societate văzută, este, că fiecare membru să mărturisească în intern și înafară credința creștină, și să fie supus direc-

țiunei sacrilor Slujitori sau ministrii, cari compun ierarhia bisericească — în ceea ce privește viața spirituală a credincioșilor.

Și aceasta este o învățătură comună în cele două biserici.

O altă dogmă comună în cele două biserici este, că Biserica cu privire la credința și propovăduirea învățaturii lui Hristos este infalibilă: adică Mântuitorul Isus Hristos, care a promis că va fi cu Biserica până la sfârșitul veacurilor, nu va permite niciodată ca biserica, căreia El îi stă în ajutor, să cadă în greșală și / să învețe altfel de cum a poruncit el Apostolilor să învețe: *Mergând învățați toate neamurile.*

Dar nu numai trupul întreg al Bisericii, compus din simplii credincioși și din sacrii Slujitori e infalibil, ci și corul Episcopilor, cari cârmuesc și îndreaptă pe credincioși și pe sacrii Slujitori, cari formează clerul, e infalibil: amăsurat credinții comune a celor două Biserici, apoi decisiunile dogmatice ale Conciliilor generale, cari reprezintă biserica ierarhică, sunt infalibile și ireformabile.

De aci apoi Conciliile generale, după învățatura comună a celor două Biserici, pe lângă dreptul și datorința de a defini articolii de credință, pot și trebuie cu deplin drept să facă prescrieri disciplinari pentru direcțiunea sacrilor Slujitori și a credincioșilor și pentru păstrarea Ordului (Hirotoniei) în Biserica lui Dumnezeu.

Or, cine nu vede că pentru direcțiunea dogmei și a Guvernării generale a Bisericii universale e necesară o Direcțiune centrală și permanentă?

Care e puterea bisericească, care să aibă autoritatea de a aduna pe Episcopi, ori să-i constrângă ca să se adune pentru a deplini articolii de credință, combatuți din partea Ereticilor, și să restaureze disciplina clerului și a poporului creștin?

Orice așezământ omenesc social are totdeauna o Direcțiune centrală. — Cu puțină este, că în vreme ce oamenii se îngrijesc de bunul mers al societății

proprie, să nu se fi îngrijit Isus Hristos pentru societatea creștină pe carea El o numește *Biserica* adică casă împărătească, *Congregațiune, adunare*?

Aceasta ar fi nu numai nebunie a o gândi, ci și o blasfemie pentru ori care creștin.

Cu atât mai mult aceasta putere centrală trebuie să fie perpetuă, pe cum perpetuă este viața bisericii până la sfârșitul veacurilor. — Pentru că Sinoadele nu se pot întruni decât foarte rar, după cum ne mărturisește istoria Conciliilor generali. — În veacul nostru, în care se întărește războiul Anticlericalismului, înaintea Guvernelor și a societății civile ținerea unui Conciliu general se pare un lucru foarte greu, ca să nu zicem imposibil. Intre timp lăundu-se greșelile și rătăcirile, stricăndu-se moravurile publice și private, Biserica lui Dumnezeu oare trebuie să rămână fără direcțiune, care să salveze credințele creștinești, și să corecteze prin ordine neînfrânarea ori decăderea moravurilor creștinilor? Aceasta ar însemna triumful, biruința Anticreștinismului.

Pentru că, lipsa de credință și de moravuri creștinești, greșelile și rătăcirile în priința credinței și moralei — vor trece din o țară în alta, așa încât vor străbate în toată lumea, la toate popoarele creștine. Opera Răscumărării lui Hristos s'ar nimici. Așadară dacă nu voim să admitem o absurditate, atunci trebuie să recunoaștem, că Isus Hristos a constituit, a așezat o putere centrală de direcțiune.

Teoria unor Teologi Orientali, că pentru a evita primirea unei puteri centrale în Biserica lui Hristos, statoresc o anumită confederație a bisericilor Autocefale, urmând astfel opiniunea Anglicanilor, cari unesc bisericile ori grupările de biserici, unele independente de altele, dar în Comuniune între ele, este o teorie absurdă, incompatibilă cu constituția socială, dată de Hristos Bisericii sale. Fiindcă Isus Hristos a dat bisericii sale Unitatea, de aceea a rugat pe vecinicul său Părinte ca credincioșii săi să fie una, pe cum El și Ta-

tâl una sunt. Da, fiecare Biserică, întru cât e Dieceză, ori grup de dieceze în frunte cu un Mitropolit, Primat ori un Patriarh — pentru a forma Unitatea, trebuie să fie legată sau împreunată cu altele prin mijlocirea unei puteri centrale, altminterlea vor fi atâtea biserici despărțite una de alta, — dar nici odată o singură Biserică.

Atari Teologi răspund, că va putea să existe o înțelegere cordială între diferite biserici independente. Faptul este, cu toate încercările acestor teologi, că înțelegerea între diferitele grupări de Biserică — până acuma nu s'a făcut, și nu se va face nici în viitor. Și apoi încă grăesc despre Confederația Bisericilor! ... Ori doară există Confederație de State, fără de o putere centrală? Dar prin o putere centrală toate bisericile rămân *jure suo* confederate și unite între ele — pentru a forma singura și unica Biserică a lui Isus Hristos.

V.

In ce și unde trebuie să fie direcțiunea centrală a bisericii universale?

Pentru catolici Direcția centrală a Bisericii Universale este în Roma, în Sfântul Scaun întemeiat de sfântul Petru, în Papa, Episcopul Romei, — ca urmaș a Sfântului Petru. — Fiindcă e lucru știut, că Isus Hristos a dat sfântului Petru, și printrânsul urmașilor săi puterea de a paște mieluseii săi și oile sale, adică a dat facultatea și puterea de a governa Biserica universală de El întemeiată cu scumpul său sânge. Pentru catolici, pe cum e nemuritoare Biserica, așa nemuritor e și Papatul. — Pe cum biserica este o societate vizibilă, așa vizibil trebuie să fie și Capul bisericii.

Știm prea bine, că frații noștri din bisericile Orientale nu admit ca în Papa, în Sfântul Scaun dela Roma să fie din drept dumnezeesc Direcția centrală a Bisericii universale. — Dar atunci, fiind dovedită necesitatea unei Direcțiuni centrale a Bisericii Universale, să binevoiască a ne indica unde și în cine —

afară de Papa — poate să fie Direcția centrală a Bisericii Universale. Doară în obrul Episcopilor din scaunele lor proprii, ori reuniți în Concilii particulare, ori generale? În Episcopii, cari au reședința în scaunele lor proprii? Ei însă pot avea personal păreri diferite asupra dogmei și asupra disciplinei bisericești. — Istoria Bisericii Orientale ne arată, că pentru a calma și a face să dispară aceste păreri personale ale Episcopilor, în chestiuni dogmatice, fundamentale ale Creștinismului — privitoare la Misterele Preasfîntei Treimi și a Intrupării Fiului lui Dumnezeu, a fost necesară convocarea celor 7 Sinoade generale.

Conciliile particulare — mai mult ori mai puțin numeroase? Dar aceeași istorie a Bisericii Răsăritene — ne învață, că și atari concilii sau pârindat când întărind, când osândind învățături ale tradiției apostolice și fundamentale ale Creștinismului, și de aceea a fost necesară convocarea Conciliilor generali.

Așadară Conciliile generali? Inșă Conciliile Generali (Sinoadele ecumenice) nu se pot concepe fără de existența unei puteri centrale, care să le convoace în chip legiuit, să întărească decretale și să le promulge la întreagă Biserica Universală, și să impună tuturor creștinilor datorința de a se supune cu inima și cu mintea.

Dacă s'ar putea dovedi din istoria Bisericii, că a fost vre-un Sinod ecumenic, care a avut autoritate preste biserica universală, fără de întervenirea Episcopului din Roma, a Papei, ne-ar putea da drept frații noștri din bisericile Orientale, despărțite de noi. Din contră știm din istoria bisericească, că Sinodul Constantinopolitan, deși compus singur numai din Episcopi orientali și de un număr mărginit de Episcopi, a primit caracterul de Conciliu general — chiar pentru că decretale dogmatice au fost întărite de Papa, Sf. Damasus.

Dar pe cum am mai zis — fiindcă Conciliile ecumenice nu se pot convoca decât foarte rar, și fiindcă în vre-

murile noastre de război anticreștin — ar fi aproape imposibilă convocarea unui Conciliu, e cu totul necesar ca să fie o putere centrală, vie și dătoare de viață, perpetuă și neîntreruptă, care să apere credința, să combată erorile contrari ei, să propovăduiască învățătura lui Hrietos. — Aceasta putere o deprinde Sfântul Scaun al Romei, Papa, în calitate de legiuit și singur urmaș al Apostolului Petru.

(Va urma).

Bibliografie.

Vasile Gan: Ușile pocăinței — 15 predici din perioada triodului. — Editura Librăriei diecezane Arad. Prețul Lei 35.

Pentru intensificarea vieții religioase morale la poporul nostru și pentru a răpune diferite curente distructive ale sectarilor, se impune preoțimei datorința imperativă de-a urca amvonul cât mai des și de acolo să răsune cuvântul lui Dumnezeu. Doar misiunea directă a preoțimei noastre este cea religioasă ce se referă la suflete. Spiritul inficiat al vremurilor ce trăim a umplut sufletele de polomidă, pe care slujitorii sfântului Altar trebuie s'o plivească. Ca preoțimea să-și poată îndeplini aceasta muncă nobilă, are lipsă de predici bune, făcute de oameni cu competență în această materie. Predicile pâr. protopop ortodox Gan sunt bune și preoțimea noastră le va utiliza cu succes, căci sunt alcătuite cu priceperea omului ce cunoaște bine psihologia poporului nostru. Ele sunt concise, bine încheiate și scrise într-o limbă clară și curgătoare.

Tie Flaviu: Carnetul unui preot dela sate. („Biblioteca Semănătorul“ No. 141 Arad, Prețul 5 Lei.)

Sub pseudoniul Tie Flaviu se ascunde un distins preot ortodox din Bănat. În volumașul de față Sf. Sa se ocupă de viața grea și de luptele unui preot dela țară. Sunt viu prinse scene din desbinările provocate un unele sate ale noastre de unii din așa zișii „luminători ai poporului“, abstrăgând dela împrejurarea, că se încearcă a ne supăra pe uniți, ce însă este spiritul vremilor grele ce trăim; așa rămâne și aceasta broșură un document al vremii.

Viața preoțimii noastre ne apare din aceste pagini, și mai tristă decât o știam.

Și totuși închidem cărțulia că nădejdea puternică a unei îndreptări care nu va întârzia mult.

In Librăria Diecezană

se află toate cărțile liturgice compactate în legătură de lux, ori la dorință crudo. Toate imprimatele, pentru oficiile parohiale, precum rațiuni, matricule, blanchete de extras, tipărituri periodice, etc.

Avem în depozit opuri ale oratorilor bisericesti, cărți de rugăciuni din ediție proprie (Conducătorul tinerimei școlare) și streină. Cărți trebuincioase și neapărat de lipsă întru conducerea corectă și promptă ale oficiilor parohiale și protopopești (Conciliile provinciale, Administrația bisericască de *I. Gențiu*).

Noutăți literare, cărți de școală, revizite de scris; asortiment foarte bogat

Comandele pe cale postală le executăm prompt și cu reîntoarceea postel.

LIBRĂRIA DIECEZANĂ

are în depozit potire, discuri, stelute, chivote, etc. vase sfinte executate și aurite ireproșabil, cu garanță despre calitatea aurului. Potire dela 2000 Lei în sus după model. La cerere se trimite descrierea și se indică prețul. — Potire vechi se pot repara și auri cu garanță, de prezent repararea și aurirea unui potir este 1200—1400 Lei.

PICTORUL

NICOLAU DUMITRU

profesor de desen și pictură la liceul „PETRU MAIOR“ din Gherla

primește spre executare pe lângă preț moderat icoane sfinte, iconostase, picturi de biserici și ori ce alte soiuri de picturi în stil bizantin or în stil modern.